मैत्रावरुणर्वसिष्ठः। द्यावापृथिवी। त्रिष्टुप्।

प्र द्यावां युज्ञैः पृथिवी नमोभिः सुबाधं ईळे बृहती यजेत्रे।

ते चिद्धि पूर्वे कुवयो गृणन्तः पुरो मुही दिधिरे देवपुत्रे॥ ७.०५३.०१

यज्ञैः- दानैः। पूजाभिः। सङ्गतिकरणैः। नमोभिः- वन्दनैः। सबाधः- वृत्रबाधितः। बृहती-महत्यो। यजत्रे- पूज्ये। द्यावा पृथिवी- द्यावापृथिव्यो। प्र- प्रकर्षेण। ईळे- स्तौमि। ते। चित्-एव। हि- खलु। पूर्वे- प्राचीने। कवयः- क्रान्तदिर्शनः। गृणन्तः- स्तुवन्तः। मही- महत्यो। देवपुत्रे- दिव्ये। पुरः दिधरे- पुरस्तादुपासनार्थं स्थापयामासुः॥१॥

प्र पूर्वजे पितरा नव्यसीभिर्गीिभिः कृणुध्वं सद्ने ऋतस्य।

आ नौ द्यावापृथिवी दैव्येन जनेन यातुं मिह वां वर्रूथम्॥ ७.०५३.०२

पूर्वजे- पुराण्यो । पितरा- विश्वस्य मातापितृभूते । नव्यसीभिः- अभिनवैः । गीर्भिः- मन्त्रैः । ऋतस्य सदने- सत्यसदने । कृणुध्वम्- उपासनार्थं कुरुत । द्यावापृथिवी- हे द्यावापृथिव्यो । दैव्येन जनेन-देवैः साकम् । आ यातम्- आगच्छतम् । वाम्- युवयोः । वरूथम्- श्रेष्ठं धनम् । महि- महत् ॥२ ॥

उतो हि वाँ रल्धेयानि सन्ति पुरूणि द्यावापृथिवी सुदासे।

अस्मे धत्तं यदस्दस्कृधोयु यूयं पति स्वस्तिभिः सद्गं नः॥ ७.०५३.०३

उत- अपि च। वाम्- युवयोः। रत्नधेयानि- रमणीयधनानि। पुरूणि- बहूनि। द्यावापृथिवी- हे द्यावापृथिव्यो। सुदासे- शोभनदानाय। सन्ति- भवन्ति। हि- खलु। असकृधोयु- अनल्पम्। यद्स्ति। तत्। अस्मे- अस्मभ्यम्। धत्तम्- यच्छतम्। यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः। आध्यात्मिके द्यावापृथिव्यो प्रकृतिपुरुषो देहदेहिनो वा। अनया दृष्ट्या इमे मन्त्रा द्रष्टव्याः॥३॥